

С. Руданський. «Пан та Іван в дорозі»

Ізійшлися пан з Іваном,
По світі мандрують,
Разом їдять, розмовляють,
Разом і ночують.

На кожному через плечі
Висить по торбині,
Лиш пан таки у чемерці,
Іван у свитині.

Ідуть вони дорогою,
Стали ночувати,
Аж пан собі задумує
Хлопа ошукати...

Тай говорить до Івана:
„Знаєш що, Іване?
Годилося б попоїсти !..“
— Та що-ж? Їймо, пане!..

„Але знаєш що, Іване?
Починаймо з твої!
Як твоя буде порожня,
То тогді до мої!“

— Добре, пане! — Іван каже,
Зняв свою торбину,
На травиці зелененькій
Простелив свитину.

Попоїли таки добре:
Комара здушили...
Рано встали, до снідання
Торбину кінчили.

Прийшов вечір. Знов у полі
Стали ночувати,
Вже панови свою торбу
Треба починати...

Але пан собі ні слова,
На землі лягає,
Кладе торбу під голови,
Хлопа замовляє...

„Що би ти робив, Іване, —
Пан зачав питати:
Як би тобі довелося
Таке поле мати?..“

— А що-ж, пане, орав би,
Хлібом засівав би,
Та ходив би до Одесу,
Сіль і гроші мав би...

„А що я не так зробив би...
Пан почав казати:
Я казав би на сім полі
Місто збудувати...“

Там би в мене стояв палац,
Там під ряд крамниці,
Там перекупки з булками,
А тут дві різниці...

От-тогді приходь, Іване,
В мене балювати!..“
— Ет, спасибі,- Іван каже,-
Лучше будем спати!..

Незабаром коло пана
Став Іван хропіти,
Незабаром коло нього
Став і пан сопіти.

Тільки що пан заснув добре,
Іван підійнявся,
Та до панської торбини
І сам присотався...

То і курку, і печеню,
І кавалок кишки,
Все, що було у торбині,
Стеревив до кришки.

Пробудився пан раненько:
Пропаша година!
Хоче їсти сіромаха,
Та пуста торбина...

Розбуджає він Івана
Та його й питає,
А Іван стиснув плечима
Тай відповідав:

— А що-ж, пане, та-ж ви вчора
Місто будували:
Тут стояло дві різниці,
Там булки стояли,

А по місті, звісне діло,
Собаки ходили...
То вони-ж то вашу торбу
Певне стеребили!

Посвистав пан по торбині,
Нічого діяти!..
„Вставай, каже, вже, Іване!
Підем мандрувати.“

Пішли вони, ідуть степом,
Тяженько зморились...
Аж на силу перед вечір
До села прибились.

Ідуть вони коло ворот,
Аж блукає гуска.
Іван гуску та в торбину:
Є вже і закуска...

II

Повернули в пусту хату,
Гуску спорядили...
Спорядили, як годиться,
У піч посадили...

Але пан гадає знову
Хлопа ошукати,
Тай говорить: „Що ж, Іване!
Ми лягаймо спати!“

Та кому із нас присниться
Краща закуска,
То вже ціла тому взавтра
Достається гуска!..“

— Та як спати, то і спати
Нічого діяти! —
Постелив Іван свитину,
Та й лягає спати...

Серед ночі захропів пан;
Іван пробудився,
Із'їв собі цілу гуску,
Та й знов положився.

Рано будить пан Івана
Та давай казати:
Як то Бог його до себе
Просив балювати.

Та які там потрави
Йому подавали,
Та як його всі святії
Їсти припрошали...

— Ані слова! — Іван каже:
Ваша правда, пане!
Я сам бачив, як ви їли
Якісь марципани...

Та дивлюсь, що не голодні,
Маєте закуску,
Тай сів собі коло печі
Тай стеребив гуску!..

„Чи то-ж правда? пан питає, —
Всю із'їв, Іване?“

— Та аби я так здоров був,
Як всю із'їв, пане!.

Димом здимів пан голодний,
А Іван озвався :
— Хтів когось пан ошукати,
Та й сам ошукався!..

